

הדלקת הנר

(הרב חיים דוד רוזניס / מובא בקובץ "אם בישראל", חלק ד)

התדעי, אישה ישראלית, את מובנם ומשמעותם של הנרות, אשר את מדליקה מדי ערב שבת בהתלהבות כה עילאית? התביני את שפתם של נרות השבת הנדלקים על ידך? התשמעי את קולם הטמיר, הממלא את ביתך צלילים נשמתיים, כה ענוגים וערבים?

ערב שבת בין הערביים. כבר נשמעים צעדיה של שבת המלכה. ביתך כבר לבש את החן המיוחד של שבת. השולחן עטה את לבוש השבת שלו – המפה הצחורה והמבהיקה, עליו כבר ערוכות החלות השחומות והריחניות, ולצידן הפמוטים המבריקים ניצבים מוכנים לקבל את פני האורח החביב – השבת. מסביב שוררת דממת קודש, ספוגה רטט נשמה. לאוזני רוחך מגיעים צלילים כה נעימים המציפים את כולך והופכים לערגה צובטת לב. והנה מרגישה את כיצד מלאך השלום והאהבה פרש את כנפיו על ביתך, בהן הביא מנוחה ונחמה, ברכה ונועם, שמחה ואהבה. וכל אלה מוצאים הד בלבבך הנפעם מגיל. באותו רגע מרומם ונעלה, הפך ביתך פתאום לכעין בית מקדש; שולחןך – מזבח, ונרות השבת – המנורה הקדושה.

ומי הוא הכהן הגדול במקדש מעט זה? בידי מי נמסרה השליחות הקדושה להעלות את הנרות במנורה? רגש נעלה אופף אותך, כאשר הינך רואה את עצמך כמלכת ארמון השבת המפואר שלך, ככהן הגדול של מקדשך המעט.

איזו התרוממות נפש מופלאה! הינך מרגישה יראת כבוד כלפי עצמך. בצעדי ניצחון את ניגשת אז אל מנורתך, עטורת מצנפת הכהן הגדול לראשך, למלא את תפקידך הקדוש. והנה את מעלה את הנרות ואורם הענוג משתפך בכל פינות ביתך, ויחד עם זה בכל הפינות החבויות שבנשמתך. ברגע זה אין עוד ספק בליבך, כי אכן את היא המושלת בביתך! את היא אשר נועדה לשוות לביתך את הצביון היהודי האמיתי. בידך הוא להאיר את ביתך במנורה הטהורה, אשר לאורה הצח יפרחו חיי משפחתך השלווים והמקודשים, עטורי זר ברכות משמים. בידך את מחזיקה את הברכה והאוויר של ביתך.

ובאותה שעה מתחוויר לך גם, מה טעם נמסר כל זה בידך, ומדוע הוטלה עלייך המשימה להעלות את הנרות בביתך. מפני שהאור גנוז בתוך ליבך; מפני שאת מכילה מידת אור כזו, שיש בה כדי להאיר את כל ביתך; מפני שיש בך אוצר כה שופע של אהבה ומסירות, נאמנות והקרבה, המאפשר לך לחדור לתוך נשמת ילדייך, לתוך הפינות היותר נעלמות בליבם. אך ינוח עליהם הטל המלבב הרועף מלב האם שלך, וכבר יפתחו לפניך כל השערים. לב ילדייך מתגלה לפניך והינך מבינה היטב את שפת סתר. הייפלא אפוא, שהשפעתך על הילד היא כה עזה וכה עמוקה?

ובכוח מחונן זה עלייך למלא את תפקיד האם שהוטל עלייך: לעצב ולחשל את אופי ילדייך, לגבש את רצונם, לשזור את רוחם בחוט הזהב של התורה הקדושה. שעה שאת מטפלת בילדייך – בשעת אכילה ושתייה, שכיבה וקימה, רחיצה והלבשה וכיוצא בזה – עלייך להחדיר את רוח התורה בנשמתם, לנטוע בליבם הילדותי את המידות הנעלות והנאצלות ביותר, כך שיגדל ויהיה בן נאמן לעמנו, עם התורה, יורש אמיתי של אוצרות הרוח שלנו.

אם רק תשכילי, אם יהודיה, להדליק את נר השבת בביתך, לטפח ביתר מסירות ונאמנות את הנר היהודי שנמסר לידייך, יהפוך הבית היהודי למבצר איתן, ורק מבצר כזה יגן על היהדות הנאמנה מכל השפעה מזיקה.

